

ŽINIOS

LKP(D) ROKIŠKIO APYKOMO IR APSKRITIES VYRDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Nr. 14.

Rokiškis, 1944 m. spalių mėn. 15 d.

Daugiau pareigos jausmo!

Vokiškojo fašizmo bangą, sugriovusį mūsų krašto kultūrinį bei ekonominį gyvenimą, šiuo metu reikalauja iš kiekvieno Tarybų Lietuvos piliečio darbščių, pareigingų darbo rankų, kurios sugebėtų visus sugriovimus atkurti ir pastatyti gyvenimą į normalias vėžes. Sugriautojo mūsų krašto skubiam atstatymui būtiniausia: kiekvieno darbuotojo pareigos jausmas. Be pilno pareigos jausmo joks darbas mūsų krašto atstatyme neįmanomas.

Deja, daugelis tarnautojų ir darbininkų tinkamai neįvertina jems pavestų pareigų.

Atidžiai ižvelgus į tarnautojų ir darbininkų darbą, galime padaryti išvadą, kad tik maža dalis dirbančiųjų tinkamai išpilda jiems pavestas pareigas. Imkime, pažydzdžiu, Obelių valsčiaus portorą ir komisorgą ir panagrinėkime, kaip jie pildo jems pavestas, labai svarbias, pareigas. Jų tikslas — stebeti kiekvieną ivykį, kas vyksta jų valsčiaus ribose. Bet ar jie tai žino? Ar jie bent kartą yra buvę, pav., Kriaunų miestelyje, ar jie tenai pravedė pasikalbėjimus su valstiečiais, darbininkais, jaunimui? Teko patirti, kad jų Kriaunose dar

niekas nėra matę. Vadinasi, jie sėdi savo kabinetuose ir į valsčių neišvyksta.

Imkime Rokiškio Apskrities Žemės Ūkio Skyriaus vedėjo busuži pavaduotoją drg. Žeizį ir paklausime jo, ką jis nuveikė, nešdamos atsakingas pareigas žemės ūkio atkūrimė. Ar kas nors yra matęs jį dirbant savo pareigose? Tikrai, kad ne! Jam ne darbas rūpi, bet rūpi pasivaikščiojimai gatvėje, nueiti į turgų, kiną ir pašniai.

Tai tik du pavyzdžiai, o jų būtų galima surinkti labai daug. Bet ir iš jų mes matome, kas darosi, kada tarnautojas neįvertina jam pavestų pareigų ir jų tinkamai nevykdė. To ateityje neturėtų būti. Mes privalome pildyti tai, ką mums diktuoja pareiga.

Todėl kiekvienas tarnautojas ar darbininkas, imdamas pareigą dirbtį atkūrimui gražaus, laiminimo tarybinio gyvenimo, privalo savo darbą kuo plačiau išvystyti, o nesėdėti užsidarius. Darbo drausmė ir jo tikslus išvystymas atstuoja kiekvieną sėvo darbe. Aiškus pareigos jausmas turi lydėti kiekvieną Tarybų Lietuvos statytojų!

UŽSIENIO ŽINIOS

Kariniai veiksmai vakarų Europoje

Londonas, Spalių mén. 13 d. (Tass). Iškeltos naujos sajungininkų jėgos šeldos upės rajone, į rytus nuo Breskeno ir vyksta aršios kautynės.

Rytinėje Olandijos dalyje sajungininkų kariuomenė, išveržusi į priešo gynybos linijas, užėmė Overloono.

Gaarene ir Utrechtse sugnuždyti atakklūs priešo pasipriešinimai. Į rytus nuo Stolbergo sajungininkų kariuomenė pasistūmėjo pirmyn. Gürzenche sektorius sajungininkų kariuomenės daliniai pasiekė Vossenaką, bet buvo priešo kontratakų atsuumti.

Į pietus nuo Monšau patrulių veiksmai. Münchenero sajungininkų žvalgybos daliniai pasiekė rytinių Perrevo miško kraštą. Perrevo miestas išvalytas nuo priešo.

Épinai - Bolforo sektotuje sajungininkų kariuomenė pasiekė žymį laimėjimą (pagal Mezelsto upės tekme) ir atmušė smarkias priešo atakas.

Sajungininkų aviacija pravedė didelio masto operacijas, palaikydama sausumos kariuomenės veiksmus. Kovų rajone buvo bombarduota priešo kariuomenė, motorizuotas transportas, tankai ir artillerija. Šimtai bombonešių — nai-kintuvų vakar puolė Hachenq. Virš miesto oro mūšiuose buvo numušta 12 priešo lėktuvų. Be to, buvo pulti Aldengofeu ir Haugervogė miestai.

Londonas, Spalių mén. 13 d. (Tass). 5-sios armijos fronto ruože, (Italijoje) pagal Florenčia-Bolonia kelia, užvire sunkios kautynės, tačiau žymią pozicijų pasikeitimų neįvyko.

VYRIAUSIOJO KARIUOMENĖS VADO

ISAKYMAS

Armijos generolui Maslenikovui,
Armijos generolui Jeriomenko.

3-jo Pabaltijos fronto kariuomenė remiaima 2-jo Pabaltijos fronto kariuomenės, sekmingai plėtoda puolimą, šiandieną, spalių mén. 13 d. šтурmu užėmė Latvijos TSR sostinę — Rygą — svarbią karinę — jūros bazę ir galingą mazgą vokiečių gynybos linijos Pabaltyje.

sui, vadovaujamam gen. maj. Brantkalnio, užėmusiai Rygos miestą — dvidešimts keturiomis artillerijos salvėmis iš trijų šimtų dvi-dešimts keturių pabūklų.

Už puikius kovos veiksmus reičiu padėkai Jūsų vadovaujamai kariuomenei, dalyvavusiai kovose dėl Rygos miesto išlaisvinimo.

Amžina garbė didvyriams, kritusiemis kovose dėl mūsų laisvės ir nepriklausomybės!

Mirtis vokiškiems grobiukams!

Vyriausios kariuomenės Vadas
Tarybų Sąjungos Maršalas
J. STALINAS.

1944 m. spalių mén. 13 d.

Tarybinio Informacijų Biuro

spalių mén. 13 d. pranešimas

3-jo ir 2-jo Pabaltijos fronto kariuomenė, vykdyma puolimą, šтурmu užėmė svarbią karo — jūros bazę ir galingą mazgą priešo gynymosi linijų Pabaltyje, Tarybų Latvijos sostinę — Rygos miestą.

Šiaurės Transilvanijoje mūsų kariuomenė užėmė miestą ir svarbią geležinkelio stotį — Bistrica ir daugiau kaip 50 kitų gyvenamujų vietovių, kurių tarpe: Terpen, Kerleš, Jad, Sofolna, Elgau, Keif, Bla, Centla, Tyr, gušer, Sautona, Nosel, Cepe, Palen, Kornuš, Balcida, Dumbrana ir geležinkelio stotis: Bergo - Rus, Jad, Bessenjo, Sérécob, Merles.

Į pietų rytus nuo Bielgorodo mūsų kariuomenė, bendradarbiau-

dama su Jugoslavijos Tautinio išlaisvinimo Armijos daliniams, užėmė gyvenamąsių vietoves: Meduluzi, Topela, Dolna, Šafornia, Cvilka, Panevac, Krušar ir perkrito plentą Bielgoradas-Kraguevac.

Kituose fronto baruose žalgiai veiksmai ir vietinio pobūdžio mūšiai.

Spalių mén. 12 d. visuose fronto ruožuose pamušta ir sunaikinta 123 vokiečių tankai.

Oro kautynėse ir zenitinės artillerijos ugnimi numušta 19 priešo tankų.

Tarybinis Informacijų Biuras.

Panika Budapešte

Londonas, spalių mén. 13 d. (Tass). Londono radijas paskelbė Turkių korespondento Budapešte pranešimą, apie paniką Budapešte. I

miestą atvyksta didelis skaičius gyventojų, evakuavusiu iš rytinės Vengrijos rajonų.

Pakėgo Bielgorado komendantas

Ženeva, spalių mén. 13 d. (Tass). Oficialiomis žiniomis iš Jugoslavių pranešama, kad Bielgorado vo-

kiečių komendantas generolas būt su savo štabu iš Bielgorado pabėgo.

8-sios armijos fronto srityje, Adrijos pakrantėje, sajungininkų daliniai skyrė sau kelią kalnuotoje dalyje, į pietus nuo Rimini-Bolonia kelio ir užėmė dvi gyvenamąsių vietoves.

Skaitlingi anglų naikintuvų junginiai puolė Venegrės aerodromus.

Sunaikinta didelis skaičius aerodrome stovėjusių priešo lėktuvų.

Kiti sajungininkų aviacijos junginiai puolė smarkius priešo kariuomenės taškus Rusti, Venegrė, Italijoje, Jugoslaviuje ir priešo laivus Adrijos jūroje.

Stambūs sajungininkų aviacijos junginiai bombardavo priešo kariuomenės koncentracijos punktus, lauko sandėlius, artillerijos pabūklus ir aprūpinimo centrus Befonijoje.

Rokiškio apskrities komjaunimo ir jaunimo aktyvo nutarimas

Apskrities komjaunimo ir jaunimo aktyvas, savo susirinkime, įvykusiam spaliu mėn. 8 d., imdamasis vykdyti istorinius Lietuvos KP(b) III Plenumo ir Lietuvos TSR Aukščiausios Tarybos III Sesijos nutarimus, apie vokiečių okupacijos palikimų žemės ukyje likvidavimą, nutaré:

1. Mobilizuoti visą apskrities jatnimią, skubiam ir pilnam Lietuvos KP(b) III Plenumo ir Lietuvos TSR Aukščiausios Tarybos III Sesijos nutarimų įvykdymui.

2. Organizuoti kolektivines talkas, karo tarnybon pašauktujus ūkiams ir ūkiams be šeimininkų, apdirbtį. Būtinam reikalui esant, suteikti pagalbą tarybiniams ūkiams.

3. Padėti Raudonosios Armijos ir Tėvynės karo partizanų šeimoms kuro paruošime, namų tvarkyme ir t. t.

4. Šefuoti sodininkystę, prižiūrėti vaisinius medžius ir paruošti juos žiemai. Be to, visomis išgalėmis kovoti prieš vaisinių medžių naikintojus.

5. Organizuoti valsčių mieteliuose kultūros klubus, skaityklas, seklyčias, bibliotekas, praeiti knygų rinkimą ir leisti sienlaikraščius. Ypatingą dėmesį atkreipti į jaunimo ratelių: dramos, sporto, agrotechnikos steigimą. Rūpintis klubų ir seklyčių aprūpinimu kuru ir šviesa.

6. Teikti visokeriopą pagalbą švietimo skyriui bei mokytojams. Prisidėti prie mokyklų patalepų atremontavimo ir jų paruošimo

žiemos metui. Rūpintis našliaicias ir vadovelių surinkimu moksleiviams. Mokyklose steigtis pionierių organizacijas.

Redakcijos prierašas. Čia padaryta tik maža išstrauka iš plato nutarimo.

Bulvių sėklos atrinkimas.

Pas mus yra pasilikęs senas paprotys: sodinti tokias bulves kokias iškasame. Šis paprotys yra labai netikslus, nes tada, kad ir į geriausią atmainą patenka nelygios, turėjusios džiovininkę motiną ir mažai veislios bulvės. Kad to išvengus, reikia jas atrinkti. Patogiausias atrinkimo laikas, tai bulves kasant. Nors bul-

vių atrinkimas sugaišina dalį laiko, bet nauda labai didelė. Sėklai atrenkamos tik gražios, sveikos, vidutinio didumo bulvės. Didžiajai bulves priskirti prie sėklų nėra reikalo: jas galima sunaudoti maistui ar panašiai.

Atrinktas bulves sėklai reikia gerai apsaugoti nuo žemės šalčių, nes tik gera peržemojusios bulvės turi gerą daigumą. L.P.

MUMS RAŠO

Pandėlys

Visą laiką žemės grąžinimo darbas Pandėlio valsčiuje buvo nežymus. Pastaruoju metu žemės komisijai suaktyvinus savo darbą, žemę atgavo 150 valstiečių, kas sudaro 800 ha. Naujai pareiškimu žemei gauti paduota 85 valstiečių.

Panemunėlis

Žemės grąžinimo darbai vyksta vidutiniškai. Žemę jau atgavo 94 valstiečiai, kurių atgaatos žemės plotas sudaro 552 ha. Naujai padavusių valstiečių žemei gauti pareiškimus yra 50.

Rokiškis

Savo darbą suaktyvino ir Rokiškio valsčiaus Žemės Komisija. Iki šiolei, savo žemę atgavo 125 naujakuriai. Atgaatos žemės plotas siekia 1013 ha. Pareiškimu žemei gauti paduota dar 150 valstiečių.

Kituose valsčiuose žemės grąžinimo darbai vyksta taip pat smarkiu tempu. Greitai laiku didžiausia okupantų skriaudai darbo žmonėms bus galutinai atitaisyta visoje mūsų apskrityje.

Tu—Kas.

TARYBŲ SĄJUNGOS HIMNAS

*Laisvuji respublikai Sąjunga amžiam
Tvorčiuosei Diažiosios Rusijos suburtai.
Tarybų mūs Sąjungo, visad gyvuoki,
Vieninga, stipri, tautų valios kurta!*

*Savo Tėvynę mes šlovinam laisvają,
Laidas draugystės tautų ji stiprus!
Liudžių tarybinė vėliava teveda
Vien tik iš pergaleiš pergalei mūs!*

*Per aušrą mums laisvę lyg saulė žerėjo,
Didysis mūs Leninas švietė kelius.
Mus Stalinas liudžiai tarnaust išaugino,
Ir darbui, ir žygiamis jis įkvėpė mūs.*

*Savo Tėvynę mes šlovinam laisvają,
Laimės tautų ji mūs laidas stiprus!
Liudžių tarybinė vėliava teveda
Vien tik iš pergaleiš pergalei mūs.*

*Kautynėse ugdomė armiją mūsų,
Nuo kelio nušluostim piktus grobikus!
Likimą kartu mes išsprenažiame mūsiuos,
I šlovę Tėvynę iškelsime mūs.*

*Savo Tėvynę mes šlovinam laisvają,
Laidas garbės ji tautų mūs stiprus!
Liudžių tarybinė vėliava teveda
Vien tik iš pergaleiš pergalei mūs!*

Saulė išlindo iš debesėlio ir béré spinduliu milijonus ant pageltusios žemės. Varnos kranks-damos skraidė virš miesto, veži-kai ragino arklius, o auto mašinos neraginamos riedėjo gatvėmis.

Žmonės užmiegotonis akimis, žingsniaivo trotuaru ir vis kosėjo, matyt, šaltas oras veikė į juos, kaip dušas ar ledo gabalai.

Tarpė žmonių minios ramiai žingsniaivo Gervę. Nemanykit, kad jis panašus į paukštį! Nieko pa-našaus! Vyras vedės, turis trejetą vaikų ir gražią žmonelę. Tik visa nelaimė, kad jo viena koja buvo trumpesnė, kita — ilgesnė.

Kadangi Gervė dirbo miesto Vykdomyjam Komitete, todel ei-damas keliu jis galvojo apie viso-kius reikalus, susijusius su jo tar-

Aš tavęs nepažistu...

nyba.

Tuo tarpu iš priešingos pusės éjo kitas, išsidabinęs vyrukas. Galvą nešė iškélęs, nosi užrietęs ir ritmiškai stuksėjo jo gražiųjų batukų užkulniai. Tai buvo prekybos skyriaus vedėjas išplėtė akis, pažiūrėjo, pažiūrėjo ir sako:

— Labas rytas! — sušuko Gervé. Nusiémé kepurę ir kyšteléjo savo grubią ranką. Prekybos skyriaus vedėjas išplėtė akis, pažiūrėjo, pažiūrėjo ir sako:

— Aš tamstos nepažistu.
— Nepažisti? Stepai! Po velniu...

Stepas nuéjo. Jam buvo labai nemalonu, kad žmogus, nelabai

gražiai apsirédęs, dėsta kišti ranką prekybos skyriaus vedėjui. Stepas labai gerai pažino Gervę, pažino jo šeimą, bet juk jis valdininkas ir jam kalbėtis su juo gatvėje nepatogu... Juk jis vedėjas, vedėjas, išskyrimo vietą.

Kitą dieną draugas Stepas užsuko į miesto Vykdomyjų Komitetą.

Ant durų jis pamatė aiskų užrašą: „Miesto Vykdomojo Komiteto Pirmininkas.“ Atsargiai pasibeldė, lš vidaus pasigirdo ramus balsas:

— Prašau.

Ir koks buvo Stepo nustebimas, kai jis už stalo pamatė sédintį Gervę! Sumišo Stepukas. Išsiémé iš kišenaius nosinaitę, patrynė akis,

bet už stalo sėdi Gervė ir tiek..

— Kur aš galēčiau pamatyti pirmininką? — prabilo Stepas.

— Pirmininką? Aš esu pirminkas.

Dabar jau pradėjo Stepas linkocioti ir atsiprašinėti už vakaryštį ivykį:

— Nepažinau, drauge pirminkne. Nepažinau. Iš širdies sakau, kad nepažinu... Aš maniau, kad koks nepažistamas, — teisinosi Stepas.

— Drauge Stepai, nebūk mažas vaikas. Nebūtumei manęs pažinęs ir dabar, jei aš neséderčiau pirminko kėdėje. Negrāžu Stepai! Visi mes juk vienodū! Nereikiu išsivaizduoti.

Gerardas Jonaitis.